

[Inge Krogh]

rimelig udvikling, har skullet afgive af deres ressourcer til andre centre. Man må håbe, at det nu under decentraliseringen under amterne vil være sådan, at man prioriterer de svage, de handicappede, højere.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skulle komme med nogle få kommentarer til de forslag, der drejer sig om overførsel fra socialministeriet til undervisningsministeriet. Når vi nu har siddet og hørt indlæggene her i eftermiddag, er vi ganske klar over, hvor mange problemer der er. Jeg skal ikke holde en lang tale om det, men koncentrere mig om nogle ganske få hovedpunkter.

Jeg mener, at det væsentlige ved dette må være, at vi sikrer så gode kår som overhovedet muligt for de mennesker, vi taler om, enten de så er handicappede på det ene eller det andet område. Der må vi se på, om det skal være kommuner eller amter, og det vil for vores vedkommende afhænge meget af, hvad vi finder ud af under udvalgsbehandlingen. Der har været lidt mistro til kommunerne. Jeg tror nok, som jeg har sagt før, at man vil gøre alt, hvad man kan, og dér vil amtet måske give en slags garanti.

Jeg vil også lige sige lidt om selve det at integrere, for det lyder meget besnærende, og jeg synes også, det er kommet vældig godt frem, at det ikke er så ligetil. Man kan ikke sætte et svært handicappet barn ind i en almindelig klasse, og det er da heller ikke dét, der er tale om. Der skal være mange, mange tilbud. I vort samfund, hvor det er så svært at være anderledes, f. eks. hvis man går i kjole, hvor andre går i cowboybukser, eller ens hårfarve er en anden end andres, skal der ikke ret meget til, før bare det at se anderledes ud betyder, at man skal karnøfles. Der er det svært at være anderledes, og kan det hjælpe noget på det, så vil det være godt. Men vi må virkelig tænke på, at vi giver disse børn og unge og voksne, der er tale om, så gode muligheder som overhovedet muligt. Jeg mindes en lille pige derhjemme, der var i hjælpeklasse, som det hed, som sagde til mig: jeg er vældig glad for at gå deroppe, for du kan tro, dér lærer vi noget. Hun følte virkelig, at hun blev dygtig og kunne hævde sig. Det ville være meget svært at være den, der var den ringeste i klassen hele tiden.

Det er bare nogle få eksempler. Der er virkelig meget at tage hensyn til, og jeg mener, at disse forslag virkelig egner sig til en grundig udvalgsbehandling, hvor vi håber på et godt resultat.

Alfred Hansen (DR):

Særforsorgens udlægning til amterne pr. 1. januar 1980, som planen går ud på, stiller, som flere ordførere har været inde på, meget store krav til de kommende amtsråd og til det arbejde, som skal gøres i amtsrådene, og til den forberedelse, som åndssvageforsorgens overgang til amterne vil medføre. Det kræver meget med hensyn til administration, til ansvarsfordeling og til finansiering.

Vi må nok erkende, at årtiers forsømmelser fra statens side har medført, at der er mange urimeligheder f. eks. inden for åndssvageforsorgen, som skal afbødes. Det er netop inden for dette område, man navnlig har mærket skærekniiven, når der ikke var penge nok. Det har tilsyneladende ikke været en gruppe, som har haft politikernes bevågenhed i tilstrækkeligt omfang.

Åndssvageforsorgens udlægning sker jo i decentraliseringen og integreringens tegn. Vi vil gerne fra retsforbundets side fastholde socialministerens og udlægningskommissionens tilsagn om, at der ikke sker nogen serviceforringelser, og vi vil arbejde for, forhåbentlig sammen med socialministeren og amterne, at der ikke sker nogen serviceforringelse, og vi vil samtidig sikre et bedre og mere varieret tilbud til vore åndssvage medborgere og deres familier. Vi ønsker ikke, at integrering skal betyde udslusning til isolering og ensomhed for de åndssvage, og vil derfor være med til at udbygge den opsøgende virksomhed, og vi vil kræve støtteforanstaltninger i form af tilstrækkelig socialrådgiver- og hjemmevejlederbistand.

Den fortsatte udbygning af interne institutioner må efter vores opfattelse ske efter de små enheders princip. Institutionerne skal placeres, mener vi, i eller ved de større byer, således at der ikke sker isolering, og således at klienterne er i nærheden af deres familier. Ved personalenormeringen må der fremover tages hensyn til, at udslusningen har medført, at de, der er tilbage på institutionerne, hører til de dårligst stillede, med multihandicap, og derfor må de naturligvis kræve et større per-